

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 97. Papa apud Galliæ Regem innocentiam suam vindicans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](#)

Caracciolum ad Synodum deputabat : s^ec^ul. XVI.
prælegebantur etiam litteræ Mazoviæ ^A C. 1513.
Dueum, nec non Marchionis Mantuani,
qui Alexandrum Archidiaconum tan-
quam Oratorem suum ad Synodum ab-
legabat.

§. XCVI.

*Carvajali & Sanseverinatis Cardi-
naliū palinodia in Concilio
perlecta.*

Perle^tis hisce literis, idem Thomas *Labb. l.c.*

Phedra supplices recitavit literas, p. 160.
quibus Bernardinus Carvajalus, & San- *Raynald. l.c.*
severinas ambo Pisani Concilii Cardina- *n. 44. & seq.*
les schisma ejurarunt, ac cunctis, quæ in
Pisano coetu acta fuere, damnatis Late-
ranensem Synodum approbarunt, pollici-
ti, quod Leoni Pontifici obtemperare, pa-
lamque profiteri velint, se a Julio ac Con-
cilio pro culpæ suæ ratione merito a Car-
dinalium collegio depulsos fuisse.

§. XCVII.

*Papa apud Galliæ Regem innocentiam
suam vindicans.*

Post hæc summus Pontifex calumniam
sibi apud Galliæ Regem de quodam
articulo impactam diluere compellebatur:
Pecunia^e enim, quas Helvetiis suppedi-
taffe

Sæcul. XVI. tasse dicebatur, non tam secreto expen-
A.C. 1513. debantur, quin rumor ad Ludovici au-
 res pertingeret. Ea de re Rex datam
 sibi fidem fuisse violatam existimans, per
 Cinthium hac super re apud summum
 Pontificem querebatur, quem in ceteris
 quoque haud magis fidelem fore suspi-
 cabatur. Nec adeo eum sua opinio fe-
 fellit: Leo tamen Cinthio, quem sibi de-
 vovit, persuaserat, ut ea, quæ nulla solida
 ratione comprobari possent, diffiteretur,
 ceteris vero, quæ nulla tergiversatione
 celari valerent, honestam veri speciem
 obtenderet. (*) Igitur Cinthius Regi
 hæc exposuit; falso Leo Pontifex insi-
 mulatur, quod Helvetiis, aut pecunias
 suppeditaverit aut illos contra vestram
 Majestatem ad occupandum Mediolani
 Ducatum adhortatus fuerit, equidem i-
 dem, utpote communis omnium Pater, Ve-
 netos in Cæsaris gratiam revocare conatus
 fuit, nunquam tamen permisit, ut Principes
 Ecclesiæ Filii ditionibus suis, quas a Majo-
 ribus suis hæreditario jure acceperant
 spoliati gernerent, nec etiam iniquo tulit
 animo, quod Veneti Regiæ Majestati ve-
 stræ ad recuperandam, quæ ad Valea-
 tinam

(*) De his præter Continuatorem omnino
 nullum, qui tam asseveranter ejusmodi nugas
 referat, Scriptorem reperi, quæ igitur fides
 ellis adhibenda, Lettoris judicio relinque.

tinam de Vicecomitibus aviam tuam spectat, hæreditariam possessionem succurrissent, ac propterea nulla eos censura perstrinxit, quamvis ejus prædecessor illos tam spirituali, quam temporali gladio ex foederis lege persequi compulsus fuisset; Leo tamen Franciæ fautores veneratur, etiam illos, quos Sedes Apostolica tanquam hostes suos olim declaraverat: hinc omnis querendi caussa mox tolletur, quamprimum Rex Pisanum conciliabulum tueri cessabit; ab hoc enim ante omnia concordiae auspicium omnino petendum est.

§. XCVIII.
Ludovici XII. Oratores ad Lateranense Concilium missi.

Ad hæc Ludovicus XII. a Regina coniuge sua, quæ summis Pontificibus, sedique Apostolicæ filiali semper obsequio addicta erat, sollicitatus, Papæ votis cessit, persuasus (*) quod ab illo tempore

(*) Ludovicus Galliarum Rex in literis, quas Lateranensi Syuodo porrigi jussit, testatur, se solo Religionis zelo, atque instinctu adductum Lateranensi concilio adhaerere, spretum, desideratam universalem fidelium pacem sub auspiciis Leonis Papæ præsto assuturam;